

KLASSIEKE MUZIEK |

Avontuurlijk recital Xenia Meijer en Hubert Claessens

door MAARTEN MESTROM

DEVENTER - Xenia Meijer (mezzo-sopraan) Hubert Claessens (bas en altsax) Roger Braun (piano) Schouwburg, 11/1

Getoonzette Bijbelteksten; Brahms op altsax, negro-spirituels van Marius Flothuis en Spaanse liederen van Jurriaan Andriessen. Het was een avontuurlijk programma dat mezo-sopraan Xenia Meijer, zanger-saxofonist Hubert Claessens en pianist Roger Braun brachten in Deventer. En zoals dat in spannende avonturen gaat, dreigden er gevaren, leken de

helden het onderspit te delven en was van een goede afloop niet altijd sprake.

Het begon indrukwekkend met testamentische vermaningen die luisteraar confronteerden met de betrekkelijkheid des levens. De bas Hubert Claessens - die door zijn haardos gelijkenis met André Rieu vertoonde - bracht met verve de Vier ernste Gesänge opus 121 van Brahms. De teksten komen onder meer uit Prediker (alles is ijdelheid). De ernste Gesänge worden vaak door hoge stemmen gezongen maar juist in toonzetting voor

bas maakten ze diepe indruk. Claessens wist de Gesänge tot leven te wekken met een dramatische voordracht en een niet al te knellend technisch keurslijf. Mooi! De liederen van Fauré vormen prachtige muziek; teder en meditatief. Toch was de presentatie door Xenia Meijer wat vlak en dat kwam door haar gemanieëerde interpretatie. Aan alles werd 'emotie' meegegeven, zoals een acteur dat doet. De luisteraar werd zo te weinig verleid door de melodie. Claessens is een multi-talent. Na zangkunst volgde saxofoonspel. Uit-

gerekend in een romantische klarinetsonate. Claessens verdedigde zijn keuze voor opus 120 van Brahms met de verkeerde argumenten. Juist dit stuk is bij uitstek voor een bepaald instrument (klarinet) geschreven. Brahms was aan het einde van zijn leven, hoorde een klarinetist spelen en schreef toen enkele van zijn beste kamermuziekwerken. Toch was de muzikale afgrond die nu gevaarlijk dicht werd genaderd niet het gevolg van de instrumentkeuze maar van de technische afwerking. Je mag best iets 'aparts' doen,

maar doe dat dan wel goed. Zowel Claessens als pianist Braun lieten steekjes vallen: flageoletten die niet helemaal stemden en slordigheden in de pianopartij. Maar daarna was het 'donkere bomenbos' verlaten en werd de schatten gevonden: drie verrassend mooie liederen van Diepenbrock, met veel overgave door Meijer gezongen; bijzonder originele Spaanse liederen van Jurriaan Andriessen (broer van) en als prachtige afsluiting, de gestileerde 'negro-spiritual' van Marius Flothuis. Eind goed, al goed.